

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslance Stanislava Berkovce na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 196/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (sněmovní tisk č. 774)

Vláda na své schůzi dne 2. května 2016 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 196/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas** z těchto důvodů:

1. Ochrana investic a právní jistota dotčených držitelů povolení k provozování reklamních zařízení byla náležitě zohledněna již v předmětném přechodném ustanovení zákona č. 196/2012 Sb., a to při stanovení doby trvání přechodného období. S ohledem na uvedená kritéria a na koncepci tehdy i v současnosti platné úpravy, která umožňuje vydání povolení k provozování reklamního zařízení nejdéle na dobu 5 let, byla také délka přechodného období nastavena na dobu 5 let, čímž byl držitelům dříve vydaných povolení dán dostatečně dlouhý prostor k vypořádání jejich smluvních vztahů a adaptaci na novou právní úpravu. Navrhovatel v důvodové zprávě k předloženému návrhu zákona neuvádí žádný přesvědčivý důvod, proč by tato změna podmínek provozování dříve povolených reklamních zařízení neměla být ve vztahu k jejich provozovatelům považována za přiměřenou. Vláda je naopak přesvědčena, že právě navrhovanou změnou lhůty v přechodném ustanovení by došlo k narušení právní jistoty pro adresáty předmětné právní normy a založení nerovnosti soutěžitelů, neboť soutěžitelé již s uvedenou změnou počítají a řada z nich jí již přizpůsobila své obchodní aktivity.
2. Navrhovaná změna by podle názoru vlády byla v jednoznačném rozporu s cílem eliminovat reklamní zařízení umístěvaná v ochranných pásmech pozemních komunikací v zájmu vytvoření podmínek pro bezpečný provoz na těchto pozemních komunikacích. Účel těchto reklamních zařízení spočívající ve snaze o upoutání pozornosti účastníků provozu na pozemních komunikacích totiž jde proti základním zájmům sledovaným v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, kde je jednou ze základních povinností povinnost řidiče věnovat se plně řízení vozidla (nebo jízdě na zvířeti)

a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Konstrukce reklamních zařízení navíc mnohdy vytváří pevnou překážku v dopravním prostoru a není výjimkou, že při vyjetí vozidla mimo vozovku a střetu s touto konstrukcí bývají následky takové dopravní nehody fatální; tato rizika jsou nejvýznamnější právě v prostoru mimo obec, kde se vozidla pohybují vyšší rychlostí a odpoutání pozornosti řidiče, popřípadě dokonce střet s pevnou překážkou mívá podstatně závažnější následky.

3. Za poněkud nesrozumitelnou a především za nepodloženou přesvědčivými údaji a tedy zcela irelevantní vláda považuje argumentaci vyčísľující údajné dopady uplynutí přechodného období na zaměstnanost a příjmy do veřejných rozpočtů. Například údaj o přibližně 3 800 nezaměstnaných osobách nepodložený jakýmkoliv podrobnějším rozbořem lze považovat za přinejmenším značně nadsazený nebo dokonce zcela smyšlený.
4. Pokud jde o navrhované nabytí účinnosti předmětného návrhu zákona dnem jeho vyhlášení, nelze v tvrzení obsaženém v důvodové zprávě, že „neprodlené nabytí účinnosti je možné a žádoucí“, spatřovat dostatečný důvod k uplatnění výjimky ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, neboť to je podmíněno naléhavým obecným zájmem a má jít o postup výjimečný; v daném případě pro takový postup nemůže být důvod už proto, že důsledky předmětné novely zákona o pozemních komunikacích nastanou až 1. září 2017.